

Premi Flor Natural

COM UN ARBRE ET PRENC

Autora: Glòria Forasté Giravent

Aquest vell roure estés enmig del prat
és el que m'acaronava.
La llum entre les branques em somriu,
el vent que mou les fulles em diu coses boniques,
l'olor de terra xopa m'estremeix
i la sàvia que beu em dóna força.

Perquè així vaig triar-te
-erecte, dúctil, senderol i cova-
passejo pel teu cos
i m'hi aixoplugo
i em gronxo en tu i et prenc.

I perquè així em triares
-corretjola salvatge, corretjola ferida-
em llenço amb els teus braços
que s'enfilen, t'estrenyen
i que a voltes se'n van
sols pel gust de tornar
i redescobrir-te.

Aleshores tu i jo esdevenim nous,
reflorim tot l'antic
i tornem primerenques les besades.
Embriacs un amb l'altre
desafiem el temps i les malures
i entrem en l'edat núbil. La nostra primavera.